

GORENJSKI GLAS

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE MESTA KRANJA, OKRAJEV KRANJ-OKOLICA IN KAMNIK

Leto IV. Št. 46

Kranj, 14. novembra 1951

Cena din 5.—

O pripravah frontovcev na občne zbornice

V Cerkljah

V nedeljo, 4. novembra je bil v Cerkljah sektorski sestanek delegatov za okrajni plenum OF ter predsednikov in tajnikov vaških frontnih odborov. Udeležiti bi se ga moralo nad 90 odbornikov iz krajevnih odborov Cerklje, Brniki in Velesovo, prišlo pa jih je le deset. (Ob tako slabem zanimanju bo kaj težko izvesti občne zbornice, še težje pa bo v vaških organizacijah vzbuditi zanimanje za nove naloge, ki jih narekuje naš ekonomski razvoj in vedno večja demokracija javnega življenja.)

Po pooblastilu IO OF Kranj-okolica je vodil sestanek tov. Srečko Cerar, prisostvoval pa je tudi poslanec LRS, Janez Por. Da bodo vaške organizacije občne zbornice res dobro pripravile, so se na sestanku obvezali, pobrati do 15. novembra po vseh osnovnih enotah članarino in urediti članske izkaznice. Delegati za okrajno skupščino pa bodo v teh dneh sklicali v svojih volilnih enotah sestanke. Domenili so se tudi, da bo v nedeljo 25. novembra v Cerkljah množični zbor frontovcev, nato pa še na Brnikih in v Velesovem. Ob tej priliki bo zbranim govoril tudi ljudski poslanec, Janez Por. Občne zbornice nameravajo sklicati na sektorjih Cerklje, Brniki in Velesovo do 10. decembra.

Teh organizacijskih nalog ne bo težko izpolniti, če se bo v vsaki enoti vsaj en odbornik za stvar zavzel. Temeljito pa bo treba premisliti, na kakšen način naj bi se poživela delavnost. Frontni odbori bi morali bolj prisluhniti željam ljudi ter postati aktivnejši tolmači gospodarskih in kulturnih problemov, s katerimi bi se ljudje radi seznanili. Sedanjemu frontnemu odboru je bilo na primer vseeno, ali je stekel ali ne težko pričakovani gospodarski tečaj v Cerkljah, za katerega je bilo že pripravljeno. Nihče se niti niti ni, ko je KLO Cerklje tik pred pričetkom tečaja že objubil kuhinjo oddal drugim.

Napačno bi bilo, če bi iskali vzroke mrtvila v delu OF v Cerkljah in okolici pri članstvu. Organizacija OF ne najde stika z ljudmi v trenutkih, ko se ljudstvo za ta

Lukoviški zadrugi ne bo nihče več izpodkopaval tal

V nedeljo so se sešli člani splošne kmetijske zadruge v Lukovici.

Ze dalj časa so se pripravljali, da bi v zadrugi uvedli jamstvo in povišali deleže. O tem so sklepali na sejah upravnega odbora ter agitirali med članstvom. Večina članov upravnega odbora je na to takoj pristala. Toda nekdo se vedno najde, ki meče polena pod noge. V tem primeru je bil to celo predsednik zadruge, Jakob Pogacar. Pred cerkvijo v Zlatem polju je vodil protizadružno propagando in govoril: „Kaj boš plačeval delež, saj je itak zadruga vsa „zapufana“, ali: „Zato iščete večje deleže, da bodo dolg poravnali. Pazite se, zapravili boste posestva.“ Iz finančnega poročila, katerega je na zboru podal knjigovodja zadruge, pa je bilo razvidno, da je efekt zadruge ravno nasproten. Zadruga dela in razpolaga s cca 370.000 din dobička. Zato so člani zadruge protiljudsko delo predsednika ostro obsodili in kritizirali ter ga kot predsednika in člana zadruge izključili. Takih, ki bi se morda še hoteli okoriščati na račun delovnih in poštenih ljudi, člani zadruge ne potrebujejo v svoji sredi, še manj pa, da bi jih vodil in bil njihov predsednik.

Po obširni in zdravi diskusiji so sklenili, da se v zadrugi uvede jamstvo in povišajo deleži. Delež naj bi bil odslej 1000 din. Jamstvo pa desetkratno. Tudi uslužbence so včlanili, da se bodo čutili bolj odgovorne za svoje delo.

ali oni problem najbolj zanima. Tako je sedaj po vaseh mnogo govorjenja o upravnih reorganizaciji ljudskih odborov. Zakaj ne bi frontni aktivisti izkoristili te prilike?

in v Kranju

Tudi na področju MLO Kranj bodo volitve odborov osnovnih frontnih organizacij med 1. in 15. decembrom. O volitvah razpravljajo že vse osnovne terenske organizacije, ki mislijo tudi že na to, da bi se sedanjih 30 terenskih področij skrcilo na manjše število. Tako bi delo bolj skoncentrirali in ga kvalitetno izboljšali.

Le, če bomo na dobro pripravljenem občnem zboru izbrali dober frontni odbor, bodo decembrske volitve pomenile korak naprej ter poživitev dela in vpliva osnovne frontne organizacije. Zato pozdravljamo resen začetek priprav pri posameznih terenskih odborih, ki v pripravah občnih zborov cele med seboj tekmujejo. Mestni odbor OF bo najvestneje nagradil.

Tovarna usnja v Kamniku slovi daleč po svetu

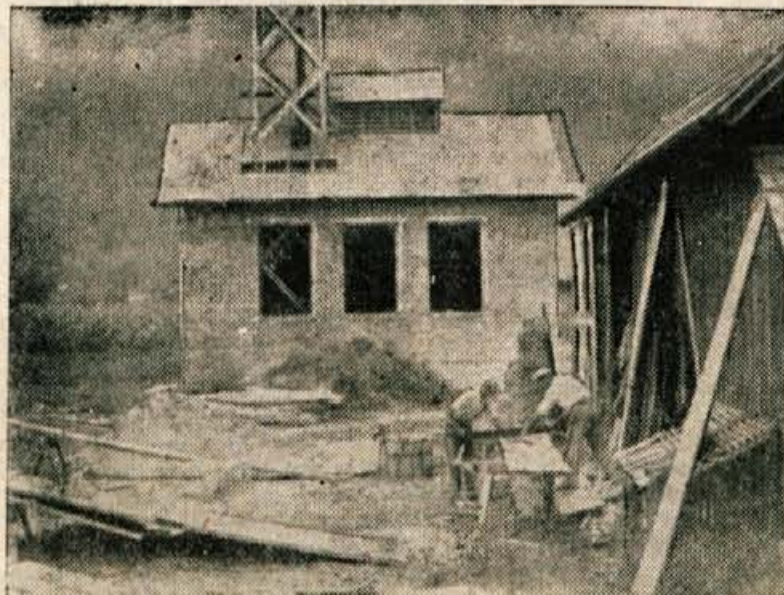
Boris Kalin, naš priznani kipar je upodobil za tovarno usnja v Kamniku talca — usnjarskega delavca. Pred kipom, ki že precej časa stoji, se v marmornati plošči blešči 12 imen borec in talcev iz zadnje vojne. Delali so v tej tovarni usnja, kjer je sedaj vse drugače, kakor za njihovih živih dni. Ni več ročnega garanja, saj je delo že povsem zmehanizirano.

Tovarna usnja v Kamniku izdeluje edina v Jugoslaviji svinjsko galanterijsko usnje. Zaradi odlične kvalitete je zaslovela tudi za mejo — v Svici, Nemčiji, Italiji, Belgiji, Švedski, Holandiji in celo v Ameriki.

Se zaradi drugega moramo dati kolektivu vse priznanje. Ob osvoboditvi je bila tovarna močno zanemarjena, skoraj neuporabna. Pa so jo kmalu spet spravili na noge. Od leta 1947 do letos so kljub temu, da so povečali proizvodne naloge, zvišali storilnost za 54 odstotkov. In to z istim številom delavstva. V 1949. letu izvoljeni

Pogovorili so se še, kako bodo odslej gospodarili. Zadržni dom gradijo že tri leta in še danes ne služi svojemu namenu. Zato so sklenili, da bodo dali ob zaključku leta večji del dobička za gradnjo zadružnega doma, in da bodo poživili delo raznih gospodarskih odsekov, na primer živnoredskega, poljedelskega in sadjarskega.

P. P.



Zadruga v Češnjici gradi sušilnico tesa in strojnico, kjer bodo montirali parni kotel. — Para bo služila za sušenje lesa in za pogon generatorja.

Papirnica v Količevem dela že za drugo petletko

Papirnica v Količevem je v zadnjem času močno dvignila proizvodnjo artiklov za široko potrošnjo. Več kot doslej izdeluje težko prepuštljivega in toaletnega papirja, tlačene lepenke za čevljarstvo in tekstilno industrijo. Ker je njena glavna surovina star papir, je torej v veliki meri od nas odvisno, kako bodo trgovine založene z blagom te vrste. Z marljivim zbiranjem starega časopisnega in drugega papirja bomo odvzeli tovarni in njenemu požrtvovalnemu in samoiniciativnemu delavskemu svetu precej skrbi.

Kolektiv si namreč ne prizadeva samo, da bi povečal asortiment in kakovost izdelkov, ampak tudi, da bi proizvodnjo povečal. Uspehi prizadevanja v tej smeri se poznajo, odkar vodijo tovarno delavci. Ze 9. oktobra so izpolnili petletni plan papirja, kartona in lepenke, pred nedavnim pa so to delovno zmago skromno in tiho proslavili.

delavski svet se je doslej tako vpeljal, da samostojno rešuje vse proizvodne probleme in prav tako vsa ekonomska vprašanja. Od tedaj se je tudi močno dvignila delovna disciplina, tako da neupravičenih izostankov skoraj ni več. Tovarna, kjer dela okoli 200 delavcev, je imela doslej 2 racionalizatorja in 520 udarnikov. Torej je vsaj vsak drugi delavec večkratni udarnik. 5 med njimi jih ima celo medaljo dela. Se ena pohvala: med tovarnami usnja v Sloveniji so prvi že 31. maja izpolnili petletko.

Zadnje čase gre dober del proizvodnje na domači trg. Tako nabavlja tovarna galanterijsko usnje podjetju „Toko“ v Domžalah in podjetju „29. november“ v Beogradu.

Omenili smo že, da je tovarna napredovala predvsem, ker je mehanizirala vse delo, ki ga je mogoče mehanizirati. Obstajajo pa še različne pomanjkljivosti. Apnenih vložilnih jam vse doslej niso pošteno zadelali, kar jim posebno pozimi, ko voda zmrzuje, dela velike preglavice. Tudi glede higiene so zelo na slabem. Urediti bi si morali oblačilnico, in kar je zlasti važno — kopalnico za delavce. Oboje imajo že v načrtu, ki ga pa ne uresničujejo z dokaj šibkim izgovorom, češ da ni kredita.

Prehodno puško je pretekli četrtek prejel delovni kolektiv tovarne „Kamnik“, kot najboljše med kolektivi I. skupine v četrtem mesecu tekmovanja za 10. letnico JA. Na slavnostni prireditvi jim jo je predal član GO ZB NOV Slovenije, tovariš Janko Rudolf.

Važno obvestilo naročnikom in bralcem

Osvoobodilna fronta mesta Kranja in okolice je leta 1948 začela izdajati svoje glasilo tednik „Gorenjski glas“. V sosednem jeseniškem oz. radovljiškem okraju izhaja podobno glasilo Fronte „Jesenški kovinar“. Oba lista bi z januarjem 1952 stopila v peto leto svojega obstoja.

Ker pa so vsi omenjeni okraji na Gorenjskem (kranjski, kamniški in jeseniški okraj) med seboj najtesneje gospodarsko, politično in kulturno povezani, se je letos na mnogih krajih mnogo razpravljalo o tem, da bi se oba lista — Gorenjski glas in Jeseniški kovinar — prihodnje leto združila v en sam list, ki bi zastopal interese delavcev, kmetov in delovne inteligence na vsem Gorenjskem. Po izčrpnih razpravah je bilo pred kratkim na skupnem posvetovanju sklenjeno, da je taka združitev nujna in potrebna iz več razlogov.

Zakaj?

Da je gospodarska, politična in kulturna problematika vseh okrajev na Gorenjskem zelo slična in med seboj najtesneje povezana, smo že omenili. Ta povezanost problemov pa kljub prizadevanju uredništva obeh listov ni prišla do izraza, ker sta oba lista pisala razmeroma le za ozki krog naročnikov in bralcev na svojem območju. Naročniki našega lista niso bili seznanjeni s problemi v gornjem gorenjskem kotu, obratno pa tudi prebivalstvo jeseniškega okraja ni moglo vedeti za probleme v kranjskem in kamniškem okraju. Z ustanovitvijo enotnega glasila Fronte za vso Gorenjsko pa bo ta pomanjkljivost odpadla, ker se bodo odgovorni trudili, da bodo čim bolj živo prikazovali vse dogodke na Gorenjskem (pa tudi v vsej državi in v svetu), prikazovali velike napore naših delovnih ljudi in pa uspehe, ki jih dosegajo v graditvi lepše bodočnosti. Razen v prikazovanju uspehov pa bo bodoči list seveda tudi dosledno in odločno prikazoval napake in slabosti, da jih bomo laže in čim prej odstranili. Na ta način bo list skušal biti zagovornik novega sveta in njegov kažipot ter buden in odločen nasprotnik vseh tistih, ki zavirajo kolo zgodovine.

Združitev obeh listov torej lahko smatramo samo kot uspeh. Zato nimajo prav tisti, ki združitvi in ustanovitvi enotnega frontnega glasila za vso Gorenjsko nasprotujejo. Strah, da bo zaradi združitve trpela problematika enega ali drugega kraja, je odveč in bo minil, če povemo, da bo list izhajal v velikem časopisnem formatu. Z združitvijo se bodo tudi zmanjšali stroški, ki so v zvezi z izdajanjem in tiskanjem časopisa, ker se bosta obe uredništvi združili in bodo tako odpadli stroški dvojnega tiska. To pomeni, da se bo list lahko sam vzdrževal in ne bo odvisen od raznih tiskovnih skladov, dotacij itd.

Vprašanje je zdaj, kako naj bi se bodoči list imenoval. To odločitev pa prepustimo našim naročnikom. Zaradi tega vabimo vse, da bi nam čim prej sporočili svoje mnenje. Uredništvo pričakuje, da bodo naši naročniki posegli v debato in nam pomagali s koristnimi predlogi.

Zadružniki iz Podrečja, kdaj se vam bodo odprle oči

Se preden bom kaj napisal o zboru zadružnikov v KDZ „Simon Jenko“ v Podrečju, naj pojasnim, da je to najslabša zadruga v kranjskem okoliškem okraju. Vse sili iz zadruge, češ da gre skupno gospodarstvo rakovo pot. Ne mislite, da med zadružniki ni poštenjakov, le premalo odločni so, da bi hujskačem in razbijačem zavezali jezike. Upravni odbor na primer daje celo potuho Završanovi Urški, ki je najbolj strupena in na vseh sestankih vsiljuje drugim svojo protizadružno miselnost.

Nič bolje ni bilo na zadnjem zboru zadružnikov. Zastopniki zadružnega sklada so pojasnili prednosti novega načina dela v gospodarskih enotah, o čemer pa zadružniki niso hoteli nič slišati. Zopet so namreč uveljavili svojo moč kričati in razbijači.

Ali zadružniki iz Podrečja res mislijo, da se to, kar se je drugje izkazalo koristno, pri njih ne bi obneslo? Ze vse doslej so jo po svoje vozili. Vsi skupaj in vsak posebej. Da, vsak po svoje. Prav letos je precej članov skrivaj spravilo zadružno proso v lastne kašče. Seveda s takim gospodarjenjem ne pridejo nikamor.

